

Dette er til en vis Grad naturligt, thi det, der faaes for de Penge, der anvendes paa denne Maade, kan man ikke faaledes tage og føle paa som paa det Materiel, der anskaffes. Dette kan man see for sine Øine, og derfor er det naturligt, at man er mere tilbøielig til at anvende Penge derpaa. Det derimod, man anvender paa det Personelle, seer man ikke; man føler først, om det er til det Gode eller til det Onde, naar man engang skal bruge Vaabnet. Man kan vel sige, at der ved det foreliggende Lovforslag er lobet Mere i denne Retning, end der tidligere har været givet, og at Personalet paa samme Tid vil blive mindre. Men dette gjælder da kun om Orlogscapitainernes Antal, og det er ikke fortrinnsvis dem, som det gjælder om at øve; det er de yngre Mænd, der skulle øves. Af Capitainlieutenanter vil der nu blive et større Antal end tidligere, af Lieutenanter det samme Antal, og naar man seer, hvilket Maal af Øvelse man kan vente sig, saa bliver det for Lieutenanter og Underofficerer omtrent 6 Maaneder hvert 2det Aar, det vil sige, efterat de have været 6 Maaneder tilspes, kunne de gaae 18 Maaneder uden igjen at blive øvede i Orlogsfarten. Capitainlieutenanter ville kun hvert 5te eller 6te Aar faae en saadan Øvelse, og dette er efter min Mening altfor lidt. Naar der desuden, som jeg troer, tidligere har været anvendt meget for Tid paa Øvelser, saa er det, der her er opstillet, idet man i dette Niemed vil anvende en 15 å 20,000 Rb. mere end hidtil, vel Noget, men langt fra Nok, til at man kan faae noget Godt ud deraf. Man kan sige, at navnlig Lieutenanterne kunne faae Øvelse i Coffardifarten eller i Handelsmarinen; men man maa dog vel lægge Mærke til, at det ingenlunde altid er let at faae den, og hvad der er værre, er, at jeg bestemt troer at kunne sige, at Farten til Coffardies undertiden kan virke uheldigt paa Officererne. Jeg anseer den ikke for ønskelig, i alt Fald er det det hyerste Nødbiddel, man skal betjene sig af. En stor Deel af Lieutenanterne ville vel ogsaa kunne faae Tjeneste i andre Lande, og de gjøre det ogsaa; men dette er atter et uheldigt Middel. Det er som oftest en Tjeneste, der kun er stabt for at holde Personerne i Lande, og jeg troer, at det er alt Andet end heldigt for de

Paagjældende, fordi den vænner dem til Sløvhed i Tjenesten, idet de føle, at det egentlig ikke har nogen Betydning, hvad de udføre. For at bøde paa denne Mangel, have vi stillet dette Endringsforslag, eller idetmindste er det en af Grundene dertil. En anden Grund er den, at man jo i vor Tid altid maa være belæst paa, at Krigen kommer temmelig pludselig, at man maa kunne møde Fjenden strax, og man har da seet, ikke alene tidligere, men endnu i dette Foraar, at da er Flaaden det Første, man griber til at gjøre færdig. Man kan i dette Niemed altid have endeel Skibe liggende ubrustede, eller idetmindste have nogle færdige til at gaae ud. Dette vil ikke koste Synderligt; men dette vil ikke hjælpe Stort, naar man ikke har øvet Besætning til dem, og derfor have vi tænkt os det ønskeligt, om man havde Midler til at holde idetmindste eet større Skib ude hele Aaret rundt, saa at man altid havde en indøvet Besætning at sætte ombord i de Skibe, der vare ubrustede, i det Dieblis, der var Fare paaferde. Der er naturligtvis to væsentlige Indvendinger, der kunne gjøres imod dette Forslag; det er den Byrde, som den lange Indkaldelsestid vil være for det besarne Mandskab, og dernæst de Penge, som det vil koste. Hvad det Første angaaer, da troer jeg imidlertid ikke, at Byrden for Mandskabet vil være saa stor, som man i Almindelighed forestiller sig, thi det er egentlig den Ting, at blive revne ud af deres Byrde, som er det Trykkende for Søfolkene; men naar de een Gang ere indkaldte, eller ere ombord paa Skibet, vil det ikke gjøre meget stor Forskjel for dem, om de blive kortere eller længere Tid ombord, da deres Stilling er saaledes, at de i Almindelighed ville være istand til at sørge for deres Familie hjemme, og oftere endog have nogle Skillinger tilovers, naar Togtet er tilende. Men, dersom det virkelig forholder sig saaledes, som vi have troet, at det er nødvendigt at give dem en større Øvelse, saa maa vi jo ogsaa lægge Mærke til, at Interessen for Individerne vel kan være meget god, men at Interessen for Staten maa staa høiere, og den Enkelte maa da underkaste sig den Nødvendighed, som i saa Henseende foreligger. Den Sum, hvorom det dreier sig, er